

ACC. N:R M. 16270:1-4.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Axel Nilsson, Brantlundabo*
Härad: *Albo* Berättare: *Edna Hedm*
Socken: *Brösåarp* Berättarens yrke: _____
Uppteckningsår: *1950; inb. av 1958* Född år *1875* i *Brösåarp*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Begravning. s. 1-4.

LUF 70

Skriv endast på denna sida.

I begravningläget var först den sörjande närmas-
kisten, sedan grannar & så om varandra. Mannens klät-
ret var svart med hög hatt. Kvinnans svart med
svart. Smutten i nacken, för unga flickor
skövdes blott svart förklide och svarta strumpor.
När vi så kom fram till kyrkan tog Prästen & Eks-
kannen emot. Här och sjungande gick framför lik-
ligt ända bort till gravan där jordfästningen förrät-
tades. Kisten ställdes först på pallar, varptes den
senare direkt med likhandkarna sänktes ned i
gravan, ej som om med sig. Men så på den tiden
hadde vi på kyrkan, en mycket betydande uppgift,
som bestod där i att två kvinnor stände vid var-
en ända av gravan ^{skall} och därifrån tagna emot den från
börarna överräckta likhandkarna, "likhandkarna"
även i äldre tid kallad "likhandkarna". Guttas
som j. om långt.

Ringning verkställdes för före och efter jordsjöst-
 öringarna. Dicks mellan hälskutsarna på vägen till
 kyrkan behöfde, snart till igen. På hemvägen kunde
 de hästarna få springa något. Vid hemkomsten stod
 anstämman svord, i ett glas på bordet stod vita blommar.
 Prästen & kyrkans var ij med himna sty^{vi} var ju av
 den fattiga och min syftar till graven på fattigom-
 sidet, det var mindre ansitt än för den rika lägr.
 Masten bestod av en mycket enkel anstäm, samt Prästens
 gröt till efteråt. Sedan skaffade till siss, med Lyster-
 skaka, som alltid som färing förkom på den
 stäm. När^{vi} järlingens omula far & mor ass alla
 till bön & så läste han alltid "Herrens giva dyra
 giva av den Gud som ger allt godt." Herrens minna ja inte
 säga Elma. Men upptäckaren har sett att gjutna
 gravkors och smidda, med flera varande minnestavlar
 har funnits på Prästens kyrkogård och jag vill tro
 att de finnas några äro den lägrs vänliga bost och
 (Allt var klut kl 9 på kvällen) marken jämna

Då jag var 15 år gammal dog min systers syster var 30 år.
 I omkring 15 min. såg jag o. mer och varade över henne
 sedan tvättades hon lades på ett soffbröd som ställdes
 på ett par pallar. Hon var då iklädd nytt klätyg.
 Under lakan sattes en Psalmbok, vilken sedan ligger
 de på bänken fick följa i graven. Över ögonen lades
 två mynt, för att lakan skulle hållas slutna, dessa
 mynt försrades sedan som minns efter den dode.
 Över ansikten lades en timmerduk. När kristen kam
 lades den dode däri på ett lakan ^{ett lakan}. För lakan en bön och
 en Psalm sedan sväpte för o. mer henne. Därför
 hon var så ung, skulle kisten prydas med grönt (kummar)
 en slagt slingrande gäst som försammles här. O så
 i händerna lade hon en bukett av Myrtlar och andra
 blommor. Liket placerades i kammaren, där väggen
 pryddes med lakan o. grans, med lakan för fruntarna
 där var gjort rikligt altare med ljus, blicka ländes
 på kyrkväggarna, som alltid skulle vara på 9 ordde dygn ^{efter}.

Du föddes intressant. Kistan stod på två pallar. Vid besvär-
 mingen drackes först en enkel kopp kaffe med en snaps-
 färdstämman som ville gilla se till, du var vanligt, som
 särskildt du låg vackert. Kistan var hög & knapprig
 den vanliga modellen som bystrikaren brukade göra
 den, & så med ett kors på kistan övre brida. Gullig
 fanns ej, dock skrevs det till av den som skulle
 göra den för. Bystrickaren gjorde och stänkade eller
 sandblåste kistan själv. Dämnade även bystrikaren.
 Vid besvärningen ^{ändas till} för en vanlig lastvagn. Lastvagn fanns
 då ej, tror jag. Tronerna band ihop parvis och säng-
 des över kistan när den körd iväg till kyrkan.
 Min far småbarnskam August Persson till själv
 utgjorde talen och avslutades med sin och ~~Anders~~
 till skedd i skammaren där syntes sig. Så minns
 jag också att en skram av Myrtens Lads på Lunds försä-
 lars ut. Kistan bröts ut s. k. med den födes fötter
 för. Och av den förmärta av gästerna.